

ОПРЕДЕЛЕНИЕ

№ 1019

гр. София, 07.11.2022 г.

АПЕЛАТИВЕН СЪД - СОФИЯ, 10-ТИ НАКАЗАТЕЛЕН, в закрито заседание на седми ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Венелин Иванов

Членове: Даниела Врачева
Георги Ушев

като разгледа докладваното от Даниела Врачева Въззивно частно наказателно дело № 20221000601172 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл. 341 ал.2 вр. чл.249, ал.3 от НПК и е образувано пред настоящата въззивна инстанция по частна жалба на адв. М. Х., защитник на подсъдимия Б. К. М., срещу протоколно определение от 19.09.2022 г. на ОС – Благоевград, НО, 8-ми състав, постановено по НОХД № 206/2022 г. на същия съд, в частта му, с която при обсъждане на въпросите по чл. 248, ал. 1, т. 3 от НПК, съдът е приел, че на досъдебното производство не са допуснати съществени и отстраними процесуални нарушения.

В частната жалба се релевират оплаквания за неправилност и незаконосъобразност на атакуваното определение. Твърди се, че прокуратурата е допуснала нарушения на разпоредбата на чл. 246, ал.2 от НПК, свързани с изготвянето и съдържанието на обвинителния акт, които са довели до ограничаване на правата на подсъдимия М.. Сочи се, че е нарушена и разпоредбата на чл. 195 от НПК, тъй като според защитата е налице некомпетентност на прокуратурата и органа, извършил разследването. Изтъква се, също така, че прокурорът в нарушение на процесуалните правила, е внесъл обвинителен акт, преди да е било влязло в законна сила изготвеното постановление за частично прекратяване на наказателното производство. Счита се, че е налице недопустимо препращане от ОС-Благоевград към мотивите на определение, постановено при предходното разглеждане на делото от друг състав на съда, поради което се претендира, че атакуваният съдебен акт е изготвен при липса на мотиви. С оглед на изложените съображения се прави искане за отмяна на първоинстанционното определение и връщане делото на прокурора за отстраняване на допуснатите процесуални нарушения, които водят до ограничаване на правата на подсъдимия.

Въззивният състав, след като се запозна с доводите, изтъкнати в частната жалба, като прецени материалите по делото, намира за установено

следното:

Частната жалба е подадена в срока по чл. 342, ал. 1, вр. чл. 249, ал. 3 от НПК срещу подлежащ на въззивна проверка съдебен акт и е процесуално допустима, но разгледана по същество е неоснователна.

С обвинителен акт, съставен на 19.12.2017 г. от СГП, било повдигнато обвинение срещу Б. К. М. от Гоце Делчев за престъпление по чл.252, ал.2, пр.2 вр. ал.1, пр.1 от НК, по повод на който е образувано съдебно производство по НОХД № 668/2017 г. по описа на ОС-Благоевград. Последвало е провеждане на разпоредително заседание на 12.03.2018 г., при което е установено, че делото е подсъдно на съда, липсват основания за прекратяването му или спирането му, не са допуснати отстраними съществени процесуални нарушения, довели до ограничаване правата на подсъдимия, поради което делото било насрочено за разглеждане по общия ред. Въпреки че протоколното определение на ОС-Благоевград от 12.03.2018 г. е обжалвано от защитника на подсъдимия М., същото е потвърдено от АС-София с определение №146 от 04.04.2018 г. по ВНЧД 461/2018 г. по негов опис, който също е приел липса на съществени процесуални нарушения на процесуалните правила, водещи до ограничаване правото за защита на подсъдимия. Впоследствие делото е приключило с постановяване на осъдителна присъда № 2634 от 16.06.2020 г. по НОХД № 668/2017 г. по описа на ОС-Благоевград, която е отменена с Решение на Апелативен съд – София № 88 от 23.03.2022 г. по ВНОХД № 1134/2020 г., като делото е върнато на Благоевградския окръжен съд за ново разглеждане от друг съдебен състав от стадия на съдебно заседание.

С оглед на горепосоченото решение на въззивния съд е образувано НОХД № 206/2022 г. по описа на ОС-Благоевград, като на 19.09.2022 г. е проведено разпоредително заседание по делото, при което с протоколно определение, съдът отново се е произнесъл по въпросите, които се решават в същото - изчерпателно посочените в чл. 248, ал.1, НПК. В рамките на това произнасяне и обсъждайки главният въпрос, предмет на разглеждане в разпоредителното заседание - допуснато ли е на досъдебното производство отстранимо съществено нарушение на процесуални правила, довело до ограничаване на процесуалните права на обвиняемия, съставът на първостепенния съд е приел, че не са били допуснати процесуални нарушения, в частност и такива, касаещи съдържанието на обвинителния акт, които да са довели до ограничаване правото на подсъдимия да разбере какво точно обвинение му е повдигнато с обвинителния акт, за да организира своята защита в пълен обем.

Настоящият въззивен състав напълно споделя изводите на контролираната инстанция за липса на допуснати съществени и остраними процесуални нарушения в хода на досъдебното производство.

На първо място САС намира, че неоснователно е възражението на защитата относно наличие на нарушение на процесуалните правила, свързано със съдържанието и реквизитите на внесен обвинителен акт. Действително, прокурорският акт има съществено значение за бъдещото съдебно

производство, защото предопределя рамките на предмета на доказване, който ще се изяснява в хода на съдебното дирене. В този смисъл за прокурора съществува законово задължение да формулира обвинението по ясен, точен и изчерпателен начин, да очертае в максимално степен фактическите и юридическите му предели, в които съдът ще разгледа делото. Всяка непълнота, респ. неяснота, касаеща фактическите и правни признаци на престъплението, съставлява съществено процесуално нарушение, ако е довела до поставяне на обвиняемото лице, респ. подсъдимият в невъзможност да разбере обвинението и да осъществи адекватно правото си на защита. В конкретния случай описаната в обстоятелствената част на внесенния обвинителен акт фактология е релевантна относно повдигнатото по чл. 252 от НК обвинение на М., като същата очертава в необходимия обем и пълнота обективните и субективни признаци на престъплението, както и е съобразена с изискванията на процесуалния закон. С оглед на това, САС констатира, че прокурорският акт има съдържание, което напълно отговаря на изискванията на разпоредбите на чл.246, ал.2 и 3 от НПК и на стандартите, предвидени в ТР 2/2002г. на ОСНК, ВКС.

Правилно БЛОС е приел, че в случая не следва да се има предвид и образуването преди две години тълкувателно дело 1/2020 г., което следва да изясни спорни въпроси относно приложението на чл. 252 от НК. В тази връзка, настоящият състав намира за необходимо да отбележи, че тълкувателно решение, което трябва да сложи край на споровете, все още не е факт, като поради затруднения относно тълкуването на определенията за „кредитна институция“ и „лиценз“, ВКС преди произнасянето си, е отправил преюдициално запитване към СЕС. Наред с това, отправеното преюдициално запитване е основание да се спре наказателното производство по конкретното дело, но същото не е основание за спиране на други наказателни производства.

Не е основателното и второто оплакване в депозираната жалба – относно нарушение на разпоредбата на чл. 195 от НПК. Въззивният съд счита, че ОС-Благоевград подробно е описал хронологията на извършените действия в подготвителната фаза на наказателното производство, като правилно е приел, че в случая са били налице препоставките за приложение на предвиденото изключение в разпоредбата на чл.195, ал.2 от НПК, поради което и законосъобразно досъдебното производство е започнало и довършено в района на СГП.

Въззивният съд споделя становището на първата инстанция и относно третото възражение на защитника, свързано с искане за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора, поради констатирано преждевременно внасяне на обвинителния акт в съда срещу Б. М. за престъпление по чл.252, ал.2 от НК (преди да е влязло в сила постановлението на СГП спрямо същия подс. М. за частично прекратяване на наказателното производство за две престъпления – по чл.253, ал.3 от НК и по чл. 327, ал.1 от НК). Действително, видно от материалите по делото е, че към

датата на внасяне на обвинителния акт в съда за престъпление по чл. 252, ал.2 вр. ал.1 от НК, а именно 19.12.2017 г., горепосоченото постановление на СГП все още не е било влязло в законна сила, тъй като е атакувано от защитникът на подс. М. на основание чл.243, ал.4 от НПК. Правилно първоинстанционният съд е посочил, че в случая допуснатото нарушение не е съществено и не са били накърнени правата на подс. М., доколкото постановлението за частично прекратяване е постановено в негов интерес като същият е обжалвал единствено основанията за постановяването му. Верен е изводът на ОС-Благоевград, че дори в тази връзка да бъде прието допуснато съществено процесуално нарушение, то същото е отстранено, доколкото постановлението на СГП е било потвърдено с Определение на ОС-Благоевград от 29.01.2018 г. по ЧНД № 15/2018г., което не е било атакувано, и към настоящия момент е влязло в сила. Основание за този извод дава ТР 2/2002г. на ОСНК, ВКС, в което е посочено следното: *„Отстраненото нарушение не съставлява основание за връщане на делото в предходната процесуална фаза“*.

По отношение на доводите на защитата за липса на мотиви на атакуваното определение поради недопустимо препращане към изложеното от съда при предходно разглеждане на делото, настоящият състав счита, че не е допуснато нарушение. Първостепенният съд е направил самостоятелен, макар и лаконичен анализ на обстоятелствата и е стигнал до собствени правни изводи. В този смисъл, въпреки че действително ОС-Благоевград е препратил към мотивите на съда при първото разглеждане на делото, то препращането би следвало да се приеме за допустимо, при условие, че са изнесени правни съображения и на самия състав, разгледал делото.

Настоящият състав намира, че правилна е преценката на първоинстанционния съд за липса на необходимост от извършване на действие по връчване на обвинителния акт при повторното разглеждане на делото, тъй като същият вече е бил връчен веднъж по установения ред на подс. М. и същият се е запознал с неговото съдържание. Видно от материалите по делото е, че друг обвинителен акт, освен този от 19.12.2017 г., не е изготвян и постъпвал в съда. Верен е изводът на ОС-Благоевград, че след отмяната на присъдата на БлОС се заличават всички извършени в хода на съдебното следствие действия, включително извършеното от прокурора действие по изменение на обвинението по реда на чл. 287 от НПК, поради което в случая следва да се има предвид единствено първоначално внесения прокурорски акт. Следва да се отбележи също така, че въпреки верните си констатации в тази насока, първостепенният съд, с цел в максимална степен спазване на правата на страните в процеса е постановил след проведеното разпоредително заседание, екземпляр от обвинителния акт от 19.12.2017 г. да бъде връчен отново на подсъдимия М..

Правилен е и изводът на първостепенния съд, че в случая не е изтекла абсолютната давност за деянието, за което е повдигнато обвинение на подс. М.. Според разпоредбата на чл. 81, ал.3, вр. чл.80, ал.1, т.3 от НК,

абсолютната погасителна давност за престъплението по чл.252, ал.2 вр. ал.1 от НК е петнадесет години, като това е обстоятелство, по което на практика страните не спорят. По отношение на спорния в случая въпрос относно началния момент на давността, въззивният съд счита за правилен извода на първостепенният съд, че доколкото обхватът на престъплението на системно извършване, каквото е това по чл. 252, ал.2 вр. ал.1 от НК, и пределите на доказване се определят със самия обвинителен акт, давността за такова престъпление съгласно чл. 80, ал.3 от НК започва да тече от момента на извършване на последния престъпен акт, включен в състава му, а именно от края на месец декември 2008 г. С оглед на това законосъобразно БлОС е стигнал до извода, че към настоящия момент липсват данни за изтекла давност, която да погаси и наказателното преследване спрямо подс. М..

Предвид гореизложеното по отношение на депозираната частна жалба на подсъдимия Б. М. срещу протоколното определение от 19.09.2022 г. НОХД № 206/2022 г. на ОС-Благоевград, в частта му, с която е оставено без уважение искането на защитата за прекратяване на съдебното производство на основание чл. 248, ал. 1, т.3 НПК, настоящият състав намира същата за неоснователна, а оспореното определение за правилно и законосъобразно, поради което САС

ОПРЕДЕЛИ:

ПОТВЪРЖДАВА протоколно определение от 19.09.2022 г. на ОС – Благоевград, НО, 8-ми състав, постановено по НОХД № 206/2022 г. по описа на съда, с което на основание чл.248 от НПК е оставено без уважение искането на защитата на подсъдимия Б. К. М. за прекратяване на съдебното производство и връщане на делото на прокурора за отстраняване на допуснати съществени процесуални нарушения.

Определението е окончателно и не подлежи на обжалване.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____